

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Apatnapu't Apat

Ang Propetikong Kabuluhan ng Pagbagsak ng Partidong Demokratiko sa Estados Unidos

Jeff Pippenger
2024-03-18

Ang pagbagsak ng Partidong Demokratiko sa Estados Unidos ay isang tiyak na paksa ng propesiya sa Bibliya. Isa ito sa mga katangiang propetiko na nauugnay sa ikawalo at huling pangulo ng Estados Unidos. Nauugnay ito sa dinamikang propetiko ng paglalagay sa ikawalong pangulo, na kabilang sa pito, bilang ulo ng larawan ng hayop. Ang larawan ng hayop sa sanlibutan ay dalawahan, gayunma'y tatluhan. Ito ay dalawahan sapagkat kinakatawan nito ang pagsasanib ng Simbahan at Estado, ngunit tatluhan, sapagkat binubuo ito ng sampung hari (pamamahala ng estado), na pinamumunuan ng pangunahing hari (pamamahalang pangsimbahan). Ang hayop na iyon ay sinasakyan at pinaghaharian ng isang ulo, ang ikawalong ulo, na kabilang sa pito.

Ang larawan ng hayop sa Estados Unidos ay may dalawang aspeto, gayunman ay may tatlong aspeto. Dalawahan ito sapagkat kinakatawan nito ang pagsasanib ng simbahan at estado; ngunit tatluhan ito, sapagkat binubuo ito ng isang tumalikod na Republikanong sungay (sining ng pamamahala ng estado), na pinamumunuan ng isang tumalikod na Protestanteng sungay (sining ng pamamahala ng simbahan). Ang hayop na iyon ay sinasakyan at pinaghaharian ng isang ulo, na siyang ikawalong ulo, na mula sa pitong iyon.

Ang ulo, sa alinmang kaso, ay isang ganap na diktador. Ang kontekstong malinaw na naglalarawan ng kaniyang diktadura ay ang linya ng kasaysayan kung kailan ang halimaw sa lupa ay nagsasalita gaya ng dragon, sapagkat ang “pagsasalita” ang pangunahing katangian ng halimaw sa lupa. Nagsalita ito noong 1776, 1789, 1798, 1863, 2001, 2021, at malapit na itong muling magsalita kapag ganap nang nabuo ang larawan sa nalalapit na batas ng Linggo.

Sa mga araw ni Pablo, ang hiwaga ng kasamaan, na siyang kapangyarihang papal, ay umiiral na, ngunit ito'y pinipigil ng dragon ng paganong Roma. Noong 1798 at 1799, inialis ng dragon ang tao ng kasalanan sa kapangyarihan, ngunit noong 1989, nilupig ng papa ng Roma ang dragon ng Unyong Sobyet. Ang buong kasaysayang propetiko, hanggang sa wakas, ay naglalarawan sa kapapahan na nakikipagdigma sa dragon. Ang papa ng Roma ang despota na itataas bilang ulo ng masamang konpederasyon ng tatluhang unyon ng dragon, ng hayop, at ng bulaang propeta sa mga huling araw. Sinabi ni Sister White, “sa ilalim ng iisang ulo, ang kapangyarihang papal,” at itinutukoy rin ng Mang-aawit ang sampung hari na itinataas ang ikawalong ulo, na mula sa pito.

Sapagka't, narito, ang iyong mga kaaway ay naglilikha ng kaguluhan; at silang nangagtanim sa iyo ay nangagbataas ng ulo. Sila'y kumatha ng tusong payo laban sa iyong bayan, at nagsanggungan laban sa iyong mga kinukubli. Kanilang sinabi, Halina, at pawiin natin sila bilang isang bansa, upang ang pangalan ng Israel ay huwag nang maalaala pa. Mga Awit

83:2-4.

Kapag ang Estados Unidos ay bumuo ng isang larawan ng hayop, magiging tatluhan ang kalikasan nito, at gayundin dalawahang. Ito ay magiging dalawahang pagsasanib ng kapangyarihan ng simbahan at ng estado, ngunit ang gayong sistemang pampulitika ay paghaharian ng iisang ulo. Ang ikawalong pangulo ang maghahari sa larawan ng hayop at sasakay rito. Ang ikawalong pangulo, na kabilang sa pitong naunang mga pangulo, ay ang huling pangulo ng “ika-anim” na kaharian ng propesiya sa Bibliya, at tinanggap niya ang kaniyang nakamamatay na sugat bilang “ang ika-anim” na pangulo.

Ang propetikong tao ng kasalanan ay nasa digmaan laban sa dragon sa kabuuan ng kaniyang kasaysayan. Si Donald Trump ang mayamang hari na siyang pumukaw sa dragon ng globalismo, at mula nang una niyang ihayag ang kaniyang hangaring tumakbo sa pagkapangulo noong Hunyo 16, 2015, sa Trump Tower sa New York City—ang mismong lungsod kung saan bumagsak ang Twin Towers noong Setyembre 11, 2001, at kung saan ang Freedom Tower, na pumalit sa Twin Towers, ay pinasinayaan noong Nobyembre 3, 2014—siya ay nasa isang digmang pampulitika, panlipunan, at pilosopikal laban sa mga kapangyarihan ng dragon.

Sa nalalapit na batas ng Linggo, ang kasal sa pagitan ni Cristo at ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay lubos na naipagganap, at ang pakikiapid sa pagitan ng patutot ng Roma at ng mga hari sa lupa ay lubos ding naipagganap sa isang huwad na kasal. Sa batas ng Linggong iyon, ang kambal mula sa Hardin ng Eden ay kapwa itinataas, at kasabay ding sinasalakay ng huwad. Ang kambal na institusyong iyon ay ang pag-aasawa at ang ikapitong-araw na Sabat.

“Pagkaraan, nang usisain Siya ng mga Pariseo tungkol sa kung ayon sa kautusan ang pakikipaghiwalay, itinuro ni Jesus sa mga nakikinig sa Kanya na balikan ang institusyon ng pag-aasawa, gaya ng itinalaga sa paglalang. ‘Dahil sa katigasan ng inyong mga puso,’ sabi Niya, ‘pinahintulutan kayo ni Moises na paalisin ang inyong mga asawa; ngunit buhat sa pasimula ay hindi gayon.’ Mateo 19:8. Ipinabalik Niya ang kanilang isip sa mga mapalad na araw ng Eden, nang ipahayag ng Diyos na ang lahat ng bagay ay ‘napakabuti.’ Noon nagsimula ang pag-aasawa at ang Sabat, magkakambal na mga institusyon para sa kaluwalhatian ng Diyos at sa ikabubuti ng sangkatauhan. Noon, nang pag-isahin ng Maylalang ang mga kamay ng banal na magkapareha sa bigkis ng kasal, na sinasabi, Ang lalaki ay ‘iiwan ang kanyang ama at ang kanyang ina, at makikipisan sa kanyang asawa: at sila ay magiging isa’ (Genesis 2:24), ipinahayag Niya ang kautusan ng pag-aasawa para sa lahat ng mga anak ni Adan hanggang sa katapusan ng panahon. Ang siyang ipinahayag na mabuti mismo ng Walang Hanggang Ama ay siyang kautusan ng pinakamataas na pagpapala at pag-unlad para sa tao.”
Mga Kaisipan Mula sa Bundok ng mga Pagpapala, 63.

Ang tatluhang pagsasanib kung saan ang tumalikod na Protestantismo, espiritismo, at Katolisismo ay nagsasanib-kamay sa ilalim ng batas-Linggo ay isang huwad na anyo ng pag-aasawa sa Eden, kung saan “pinag-ugnay ng Maylalang ang mga kamay ng banal na mag-asawa sa kasal.” Sa batas-Linggo, ang magkakambal na mga institusyon ng Pag-aasawa at ng Sabat ay itinataas, at sabay ding nilalapastangan. Ang kasaysayan ng pagpapatatak ay nagsimula nang bumagsak ang Twin Towers, at magwawakas ang kasaysayang iyon kapag itinaas ang magkakambal na mga

institusyon ng Pag-aasawa at ng Sabat. Sa gitna ng kasaysayang iyon, ang Freedom Tower ay itinalaga noong 2014, at ang pag-udyok ni Trump sa globalismo ay nagsimula sa Trump Tower noong 2015.

Ibinagsak ang Twin Towers bilang pagsaway sa pag-ibig sa salapi ng mga globalista, at ang Freedom Tower ay isang pagsasagisag ng paghihimagsik ni Nimrod laban sa Diyos ng Langit at laban sa hatol na Kanyang ipinataw sa pamamagitan ng baha, kung paanong ang Freedom Tower ay isang sagisag laban sa hatol ng Diyos noong Setyembre 11, 2001.

Sa isang pagkakataon, habang ako'y nasa Lungsod ng New York, ako'y tinawagan sa gabi upang masdan ang mga gusaling tumataas, palapag pagkatapos ng palapag, patungo sa langit. Ang mga gusaling ito ay tinitiyak na hindi tinatablan ng apoy, at itinayo upang luwalhatiin ang kanilang mga may-ari at mga tagapagtayo. Lalong pataas at pataas pa ang pag-angat ng mga gusaling ito, at sa mga ito'y ginamit ang pinakamamahaling mga materyales. Ang mga nagmamay-ari ng mga gusaling ito ay hindi nagtatanong sa sarili: "Paano natin pinakamainam na maluluwalhati ang Diyos?" Wala sa kanilang mga isipan ang Panginoon.

Naisip ko: 'O, nawa'y yaong mga naglalagak ng kanilang mga yaman sa ganitong paraan ay makita ang kanilang landasin gaya ng nakikita ito ng Diyos! Nagpapatayo sila ng mga maringal na gusali, ngunit kay kamangmang, sa paningin ng Tagapamahala ng sansinukob, ang kanilang mga panukala at katha. Hindi nila pinag-aaralan, sa buong kakayahan ng puso at isipan, kung paano nila luluwalhatiin ang Diyos. Nawala na sa kanilang paningin ito, ang unang tungkulin ng tao.'

"Habang itinatayo ang mga matatayog na gusaling ito, ang mga may-ari ay nagalak sa mapaghangad na kapalaluan na mayroon silang salaping magagamit sa pagbibigay-lugod sa sarili at sa pagpapukaw ng panibugho ng kanilang mga kapitbahay. Marami sa salaping gayon nilang ipinuhunan ay nakuha sa pamamagitan ng labis na paniningil, sa pagpiga sa maralita. Nakalimutan nila na sa langit ay itinatala ang bawat transaksyong pangkalakalan; bawat di-makatarungang pakikipagkasundo, bawat pandarayang gawa, ay doon nakatala. Dumarating ang panahon na, sa kanilang pandaraya at kapalaluan, aabot ang mga tao sa isang hanggangang hindi na pahihintulutan ng Panginoon na kanilang lampasan, at matututuhan nila na may hangganan ang pagtitimpi ni Jehova." Testimonies, volume 9, 12.

Ang paghihimagsik na kinakatawan ng tore ni Nimrod ay laban sa kamakailang hatol ng Diyos sa pamamagitan ng Baha, at ito'y sumagisag sa paghihimagsik ng mga globalistang bangkero laban sa kamakailang hatol ng Diyos. Ang kalayaan, ayon sa kahulugan sa diksyunaryo ng mga globalista, ay lubhang salungat sa biblikal na kalayaan. Ang kalayaan sa diksyunaryo ng dragon ay kalaswaan, na sinasagisagan ng imoralidad ng Rebolusyong Pranses.

Ang "dakilang lungsod," na sa mga lansangan nito pinaslang ang mga saksi at kung saan nakahandusay ang kanilang mga bangkay, ay "sa espirituwal" ay Ehipto. Sa lahat ng bansa na inilarawan sa kasaysayan ng Biblia, ang Ehipto ang pinakamatapang na nagkaila sa pag-iral ng Diyos na buháy at sumalansang sa Kaniyang mga utos. Walang hari kailanman na sumuong sa higit na lantad at palalong paghihimagsik laban sa kapangyarihan ng Langit kaysa sa hari ng Ehipto. Nang dalhin sa kanya ni Moises, sa pangalan ng Panginoon, ang mensahe,

mapagmalaki ang isinagot ni Paraon: “Sino si Jehovah, na dapat akong makinig sa Kaniyang tinig upang pakawalan ang Israel? Hindi ko nakikilala si Jehovah, at bukod dito ay hindi ko pakakawalan ang Israel.” Exodo 5:2, A.R.V. Ito ay ateismo, at ang bansang kinakatawan ng Ehipto ay magbibigay-tinig sa gayunding pagtanggap sa mga pag-angkin ng Diyos na buhá at magpapamalas ng kaparis na espiritu ng di-paniniwala at paghamon. Ang “dakilang lungsod” ay inihahambing din, “sa espirituwal,” sa Sodoma. Ang kabulukan ng Sodoma sa paglabag sa kautusan ng Diyos ay lalong nahayag sa kahalayan. At ang kasalanang ito ay magiging isang nangingibabaw na katangian din ng bansang tutupad sa mga pagtutukoy ng kasulatang ito.

Ayon sa mga salita ng propeta, kung gayon, kaunting panahon bago sumapit ang taong 1798 ay may isang kapangyarihang may satanikong pinagmulan at katangian na babangon upang makipagdigma laban sa Bibliya. At sa lupain kung saan ang patotoo ng dalawang saksi ng Diyos ay sa gayo’y patatahimikin, mahahayag ang ateismo ni Paraon at ang kahalayan ng Sodoma.

Ang hulang ito ay nagkaroon ng isang lubhang tumpak at kapansin-pansing katuparan sa kasaysayan ng Pransiya. Noong Himagsikan, noong 1793, “sa kauna-unahang pagkakataon ay narinig ng sanlibutan ang isang kapulungan ng mga lalaki, na isinilang at tinuruan sa kabihasan, at inaangkin ang karapatang pamunuan ang isa sa pinakamainam sa mga bansang Europeo, na sama-samang itinaas ang kanilang tinig upang ipagkaila ang pinakabanal na katotohanang tinatanggap ng kaluluwa ng tao, at, nang buong pagkakaisa, talikuran ang pananampalataya at pagsamba sa isang diyos.”—Sir Walter Scott, *Life of Napoleon*, vol. 1, ch. 17. . . .

Ipinamalas din ng Pransiya ang mga katangiang natatanging pagkakakilanlan ng Sodoma. Noong Rebolusyon, nahayag ang isang kalagayan ng pagbagsak at pagkabulok ng moralidad, na kahalintulad ng nagdala ng pagkawasak sa mga lungsod sa kapatagan. At iniharap ng mananalaysay nang magkaugnay ang ateismo at ang kahalayan ng Pransiya, gaya ng ibinigay sa hula: ‘Malapit na kaugnay ng mga batas na ito na sumasaklaw sa relihiyon, ang yaong nagbaba sa pag-iisang-dibdib sa kasal—ang pinakabanal na kasunduang maaaring pasukin ng mga tao, at ang pagkapermanente nito ang pinakamalakas na nag-aambag sa pagbubuklod ng lipunan—sa kalagayan ng isang payak na sibil na kontratang panandalian ang katangian, na maaaring pasukan ng sinumang dalawang tao at kalagin ayon sa kanilang maibigan.... Kung ang mga demonyo ay nag-ukol ng sarili sa paghanap ng isang paraan na pinakaepektibong wawasak sa anumang kagalang-galang, kaaya-aya, o matatag sa buhay-pamilya, at, kasabay nito, magkamit ng katiyakan na ang kapinsalaang layon nilang likhain ay maipagpapatuloy mula sa isang salinlahi tungo sa susunod, hindi sana sila nakaimbento ng higit na mabisa kaysa sa pagbababâ sa dangal ng kasal.... Si Sophie Arnoult, isang aktres na bantog sa talas ng kaniyang pananalita, ay inilarawan ang makarepublikang kasal bilang ‘ang sakramento ng pangangalunya.’”—Scott, vol. 1, ch. 17. *The Great Controversy*, 269, 270.

Ang Freedom Tower sa Lungsod ng New York, na pinasinayaan noong 2014, ay hindi lamang kumakatawan sa paghihimagsik ng tore ni Nimrod, kundi ito rin ang sagisag ng depinasyon ng kalayaan ayon sa mga globalista, na nahahayag sa pagsusulong ng malaswang kilusang LGBTQ+, na kumakatawan sa paghihimagsik laban sa kautusan ng Diyos. Ang tunay na kalayaan ay

kabaligtaran mismo ng kinakatawan ng toreng iyon, ngunit isang klasikong taktika ng panlilinlang na ginagamit ng mga tagasunod ng dragon ang muling pagbibigay-kahulugan sa mga salita at parirala upang makalikha ng mga maling konklusyon. Ang dragon ay ang huwarang abogado, at siya ang bihasang panday ng mga salita na pumipilipit sa wika upang magbunga ng kasamaan. Ngunit ang tunay na kahulugan ng salitang "kalayaan" ay hindi yaong kalayaang kinakatawan ng anarkiya ng Antifa, ni ng kalaswaang sinasagisag ng rebolusyon sa Pransiya.

Bawat kaluluwa na tumatangging ibigay ang sarili sa Diyos ay nasa ilalim ng kapangyarihan ng ibang kapangyarihan. Hindi na siya pag-aari ng kanyang sarili. Maaaring magsalita siya tungkol sa kalayaan, ngunit siya'y nasa lubhang kaaba-abang pagkaalipin. Hindi siya pinahihintulatang makita ang kagandahan ng katotohanan, sapagkat ang kanyang isip ay nasa ilalim ng kapangyarihan ni Satan. Samantalang iniisip niyang sinusunod niya ang dikta ng sarili niyang paghatol, sinusunod niya ang kalooban ng prinsipeng ng kadiliman. Naparito si Cristo upang baliin ang mga tanikala ng pagkaalipin sa kasalanan mula sa kaluluwa. 'Kaya, kung ang Anak ang magpalaya sa inyo, tunay ngang magiging malaya kayo.' 'Ang kautusan ng Espiritu ng buhay kay Cristo Jesus' ay nagpapalaya sa atin 'mula sa kautusan ng kasalanan at ng kamatayan.' Roma 8:2.

"Sa gawain ng pagtubos, walang pamimilit. Walang panlabas na puwersang ipinaairal. Sa ilalim ng impluwensiya ng Espiritu ng Diyos, iniwang malaya ang tao na pumili kung kanino siya maglilingkod. Sa pagbabagong nagaganap kapag ang kaluluwa ay nagpapasakop kay Cristo, naroroon ang pinakamataas na diwa ng kalayaan. Ang pagpapatalik sa kasalanan ay kilos ng mismong kaluluwa. Totoo, wala tayong kapangyarihang palayain ang ating mga sarili mula sa kapangyarihan ni Satan; ngunit kapag ninanasa nating mapalaya mula sa kasalanan, at sa ating matinding pangangailangan ay dumaing tayo para sa isang kapangyarihang mula sa labas ng ating sarili at higit sa atin, ang mga kapangyarihan ng kaluluwa ay napupuspos ng banal na lakas ng Espiritu Santo, at sinusunod ng mga ito ang mga dikta ng kalooban sa pagtupad sa kalooban ng Diyos." *The Desire of Ages*, 466.

Ang kalayaang kinakatawan ng Freedom Tower ay ang kahalayan ng Rebolusyong Pranses at ang paghihimagsik ni Nimrod. Sa sumunod na taon mismo, sa Trump Tower, inihayag ng pinakamayamang pangulo mula noong 1989 ang kaniyang kandidatura na magbubulabog sa mga globalista. Sa gayon ding taon, inaprubahan sa antas pederal sa Estados Unidos ang kasal ng parehong kasarian, gaya ng nangyari sa Rebolusyong Pranses nang ginawang "isang pawang sibil na kontrata na may katangiang panandalian" ang kasal.

Pinasimulan ang digmaan sa pagitan ng dragon at ng pinakamayamang pangulo. Ang pagkawasak ng Twin Towers sa paghipo ng kapangyarihan ng Diyos ay minarkahan ang pasimula ng panahon ng pagtatatakan at ang pagdating ng halimaw ng Islam na mula sa hukay na walang hanggan. Sa pagpapasinaya ng Freedom Towers sa gitna ng kasaysayang propetiko na iyon, minarkahan ang pagdating ng halimaw ng Ateismo na mula sa hukay na walang hanggan. Ngayon, ang pagbagsak ng magkakambal na mga institusyon ng Sabbath at pag-aasawa, na itinatag sa Hardin ng Eden, ay nagmamarka ng pagwawakas ng panahon ng pagtatatakan at ang pagdating ng ikatlong, Katolikong halimaw mula sa hukay na walang hanggan.

Noong Nobyembre 3, 2020, tinamo ni Trump ang isang nakamamatay na sugat sa pulitika, kung paanong tinamo ng Kapapahan ang isang nakamamatay na sugat noong 1798. Ang sugat ay idinulot ng literal na Pransiya noong 1798, at ng espirituwal na Pransiya noong 2020.

At kung matapos na nila ang kanilang patotoo, ang halimaw na umaahon mula sa kalaliman ay makikipagdigma laban sa kanila, at magtatagumpay laban sa kanila, at papatayin sila. At ang kanilang mga bangkay ay nakahandusay sa lansangan ng dakilang lungsod, na sa espirituwal ay tinatawag na Sodoma at Egipto, kung saan ang ating Panginoon ay ipinako rin sa krus. Apocalipsis 11:7, 8.

Sa The Great Controversy, tinutukoy ni Sister White ang Pransiya bilang "ang dakilang lungsod kung saan ipinako sa krus ang ating Panginoon".

"Ayon sa mga salita ng propeta, kung gayon, kaunting panahon bago sumapit ang taong 1798 ay babangon ang isang kapangyarihang may satanikong pinagmulan at katangian upang makikipagdigma laban sa Bibliya. At sa lupain kung saan ang patotoo ng dalawang saksi ng Diyos ay sa gayon mapapatahimik, mahahayag ang ateismo ni Paraon at ang kalaswaan ng Sodoma." The Great Controversy, 270.

Sa nalalapit na batas ng Linggo sa Estados Unidos, ang larawan ng hayop ay lubusang mabubuo, at yaong sa kanila'y lubos na nahubog ang larawan ni Cristo ay itataas bilang watawat ng Diyos. Bilang watawat, itataguyod nila ang Sabat ng ikapitong araw, at kakatawan sa katuwiran ni Cristo sa sanlibutan. Ang katuwiran ni Cristo ay natutupad lamang sa pamamagitan ng pagsasanib ng Pagka-Diyos at ng pagkatao, at sa loob ng dakilang katotohanang ito, na tinutukoy bilang isang hiwaga, itinataas ang institusyon ng pag-aasawa. Ang watawat ay kumakatawan sa Sabat at sa kambal nitong institusyon, ang pag-aasawa.

Sapagkat ang asawang lalaki ang ulo ng asawang babae, gaya rin naman ni Cristo na ulo ng iglesia; at siya ang Tagapagligtas ng katawan. Kaya, kung paanong ang iglesia ay pasakop kay Cristo, gayon din ang mga asawang babae ay pasakop sa kani-kaniyang asawang lalaki sa lahat ng bagay. Mga asawang lalaki, ibigin ninyo ang inyong mga asawa, gaya rin ng pag-ibig ni Cristo sa iglesia, at ibinigay niya ang kaniyang sarili para rito; upang pakabanalin niya ito at linisin sa paghuhugas ng tubig sa pamamagitan ng salita, upang maiharap niya sa kaniyang sarili ang isang maluwalhating iglesia, na walang dungis, ni kulubot, ni anumang gayong bagay; kundi upang ito'y maging banal at walang kapintasan. Gayon din nararapat na ibigin ng mga lalaki ang kani-kanilang mga asawa na gaya ng kanilang sariling mga katawan. Ang umiibig sa kaniyang asawa ay umiibig sa kaniyang sarili. Sapagkat walang sinumang napoot kailanman sa kaniyang sariling laman; kundi kinakandili at iniingatan niya ito, gaya rin ng Panginoon sa iglesia; sapagkat tayo ay mga sangkap ng kaniyang katawan, ng kaniyang laman, at ng kaniyang mga buto. Dahil dito ay iiwan ng lalaki ang kaniyang ama at ina, at lalakip sa kaniyang asawa, at ang dalawa ay magiging isang laman. Ito ay dakilang hiwaga; datapuwa't sinasabi ko ito tungkol kay Cristo at sa iglesia. Efeso 5:23-32.

Ang watawat ay sagisag ng kambal na mga institusyon ng Sabat at ng Pag-aasawa, at ang pag-aasawa ay kumakatawan sa pagsasanib ng Pagka-Diyos at ng pagkatao. Ang hiwaga ng pag-aasawang iyon ay kumakatawan sa Kanyang Iglesia, na siyang Kanyang templo.

"Ang tore ay sagisag ng templo." The Desire of Ages, 596.

Sa pasimula ng panahon ng pagtatatak, bumagsak ang Kambal na Tore; sa kalagitnaan ng panahon ng pagtatatak, natukoy ang dalawang "tore" na kumakatawan sa proseso ng paghihiwalay sa dalawang uri (para sa magkabilang sungay); at sa wakas ng panahon ng pagtatatak, itataas bilang isang watawat sa mga Hentil ang Kambal na Tore ng templo ng Diyos at ng Sabat.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Sapagkat ang araw ng Panginoon ng mga hukbo ay darating laban sa bawat palalo at mataas, at laban sa bawat nagmamataas; at siya'y ibababa: At laban sa lahat ng mga sedro ng Libano, na matataas at nagmamataas, at laban sa lahat ng mga roble ng Basan, At laban sa lahat ng matataas na bundok, at laban sa lahat ng mga burol na nagmamataas, At laban sa bawat matayog na tore, at laban sa bawat napapaderang muog, At laban sa lahat ng mga sasakyang-dagat ng Tarsis, at laban sa lahat ng kaaya-ayang larawan. At ang kataasan ng tao ay yuyukurin, at ang kahambugan ng mga tao ay ibababa; at ang Panginoon lamang ang maitataas sa araw na yaon. At lubos niyang wawasakin ang mga diyos-diyosan. At magsisipasok sila sa mga butas ng mga bato, at sa mga yungib ng lupa, dahil sa takot sa Panginoon, at dahil sa kaluwalhatian ng kaniyang kamahalan, pag siya'y tumindig upang lubhang yanigin ang lupa. Sa araw na yaon ay itatapon ng tao ang kaniyang mga diyos-diyosang pilak, at ang kaniyang mga diyos-diyosang ginto, na ginawa ng bawat isa para sa kaniyang sarili upang sambahin, sa mga nunukal at sa mga paniki; Upang pumasok sa mga siwang ng mga batong baku-bako, dahil sa takot sa Panginoon, at dahil sa kaluwalhatian ng kaniyang kamahalan, pag siya'y tumindig upang lubhang yanigin ang lupa. Humiwalay kayo sa tao, na ang hininga ay nasa kaniyang mga butas ng ilong; sapagkat ano nga ba siya upang ariing mahalaga? Isaias 2:12-22.

Siya ang aking kagandahang-loob at aking kuta; ang aking matayog na moog at aking Tagapagligtas; ang aking kalasag, at siyang aking pinagtitiwalaan; siyang nagpapasuko ng aking bayan sa ilalim ko. Mga Awit 144:2.